

Úběžníky - http://www.fotoroman.cz/techniques3/persp2_perspektiva.htm
<http://www.tutoriarts.cz/zaklady-kresleni-6-dil-perspektiva-1001>

Scénář sestaven z těchto děl:

Na břehu řeky; Pavel Jun

Děvčátko Momo; Michal Ende, dramtizace: divadelní představení Petra Bílková a Iveta Dušková

Hodinář Pérko; hra podle Jiřího Kafky z časopisu Sluníčko, napsal Ondra Martínek 1996

Sestavila a režírovala: Martina Kadlecová

Premiéra: Silůvky, evangelický kostel 24.12.2014 v 15.00

Tik – tak – úběžník 2014 Silůvky

1. scéna: Na břehu řeky

Rybáři se schází na břehu řeky. Sedají si na židličky naproti divákům (ti jsou jako řeka). Občas nahazují háček mezi diváky.

1a. scéna: Tři rybáři

se sejdou na břehu

DOMIMIK: nahodí prut, lehne si a spí.

JENÍK: volá na něj Hej, co děláš, bere ti!

DOMIMIK: Čáás, dokud to nehrčí, tak je čas!

BĚTKA: nahodí prut, sedí, čeká, čas plyne

DOMIMIK: zabere mu ryba, prut hrčí, Daníka zvuk vzbudí a volá: Co se děje?! Jé, to je mojeé! Je tam!!! vytahuje rybu, celý šťastný se začne plácát po ramenou a volá: Dominik je KRÁL!

Dominik je KRÁL!!! chodí a předvádí se se svou rybou.

Ostatní rybáři sedí, mlčí, koukají do vody.

DOMIMIK: si sedne na svoje místo a obdivuje rybu

BĚTKA: teď jí zabere ryba, hrčák, vytahuje delfína

DOMIMIK: A stejně jsem byl PRVNÍ!

JENÍK: sedí, mlčí, kouká do vody

BĚTKA: chodí po pódiu a se chlubí se svou rybou: To se musí použít správná návnada; správný návazec, správný háček! Koukněte se!

DOMIMIK + JENÍK: dávají najevo, že je to nebaví: No, jóó...Hm...

DOMIMIK + BĚTKA: se baví se svými rybami

JENÍK: najednou mu zabere ryba...zvuk zvonku...vytahuje malou STRÍBRNOU rybu.

DOMIMIK + BĚTKA: Co je to za čudlu?

RYBA promluví: Jsem stříbrná ryba a splním ti přání.

JENÍK: Jéé, TŘI přání!!!

RYBA: Ne TŘI přání, ty plní zlatá ryba, já jsem stříbrná, já plním jen JEDNO.

JENÍK: vyhrkne: Chtěl bych vždycky mít dost času na ryby.

1b. scéna:

PETR TH. přijde, vybalí nádobíčko, nahodí mezi diváky..

BOHOUŠ: přijde... **Berou? Neberou, co?**

VOJTA: - Přinese krabici, položí, nápis: DANGER – EXPLOSIVE, že ho vidí jen diváci...

Mám půl hodinku čas.

BOHOUŠ: **slušná svačina.**

Vojta k němu otočí bednu nápisem: DANGER – EXPLOSIVE

PETR TH.: **Dobrá piksla na svačinu.**

Vojta se ušklíbne, vytáhne šišku dynamitu (na hod daleký ve škole): **Viděl jsem, jak jeden týpek ve filmu lovil ryby dynamitem. Tak jsem vzal kousek na stavbě...Že abychom neztráceli čas....pohazuje si s dynamitem...zkouší si jak hodí mezi diváky ...(škrτά, aby zapálil)... Možná si raději vytáhněte udice.**

BOHOUŠ (klidná síla) mu to vtrhne z ruky. **Ty, vrať rybářský lístek!**

VOJTA: **Nemám...**

MARTIN TH. - **Přišourá se nový rybář....sedne si trochu stranou (je tu začínající)**

PETR TH.: **už je tu zase**

Za MARTINEM TH. přijde listonoš, přinese doporučený dopis, nechá si ho podepsat, posadí se k rybářům...

BOHOUŠ: **Zůstáváte?**

LISTONOŠ: **Ano, tohle byl poslední.** Vytáhne si skládací udici a loví.

MARTIN TH.: **si přečte dopis, zmačká, strčí do kapsy.**

PETR MARTINOVÍ TH.: **Ty už jsi tu potřetí, řekni něco o sobě.**

MARTIN TH. otráveně, mlčky vytáhne dopis. Podá listonošovi.

LISTONOŠ: **Já musím dbát na listovní tajemství. předá dopis BOHOUŠOVI.**

BOHOUŠ čte: **Pokud nedodáte slíbený text do 24.prosince, rušíme s vámi smlouvu...**

MARTIN TH.: **psal jsem deset let pro noviny, teď jsem na „volné noze“, píšu scénáře pro akční filmy, ale teď nemám téma. A producent...však jste to slyšeli.**

BOHOUŠ: **Tady je každá rada drahá...**

LISTONOŠ: **Tady na téma nepřijdeš, tady se toho tak stane....**

MARKÉTA doběhne se stopkami. Vydýchává se. **Jo... rybáři... ti neví co s časem.... Ti mají pořád času dost! Zapiše si čas do notýsku. Ohlíží se dozadu. Zaběhne...**

VOJTA: **Jo, neví, co časem. Včera mě seřval šéf, že jsem přišel pozdě do práce. Prý at' si vyberu: kurz timemanagementu nebo padák :(((**

DOMINIK projede okolo na nafukovací kanoi.

VOJTA: **Jestli zavolá „Ahoj“, tak použiju dynamit.**

DOMINIK: **Ahoj!!!**

BOHOUŠ odtáhne od VOJTY bednu s dynamitem.

LISTONOŠ: **Že to ale člověk potká na tom světě Božích bláznů...?!**

VOJTA: **Magorů...**

MARTIN TH: **To jo...magorů...**

PETR TH: **Když jsem jel tuhle vlakem do školy, potkal jsem jednoho takového.... Dlouhé vlasy, tmavé brýle, nebylo mu vidět do očí, pomalé pohyby, kamenný obličej. Celou dobu si hrál s hodinkama. Měl jich po kapsách víc. Vytáhl jedny, pak zas druhé, natáhl, seřídil, poslechl, šklebil se nad nimi, něco si mumlal, místo jedné ruky měl šroubovák.... vypadal jako tajemný hodinář...**

BOHOUŠE napadne: **ČAS! To je dobrý Téma – téma času...o tom něco napiš!**

písnička: Časy se mění (The Times They Are A Changing)

2. scéna: Spisovatel

MARTIN TH: Ráno, zívne, protáhne se, sedí u snídani, čte noviny:

Co dneska lidi všechno neukradnou!? Teroristé ukradli atomové hodiny podle kterých se rovná čas. Co s tím budou dělat? Jsou prý absolutně přesné. Za rok se neodchýlí o víc než o jednu miliontinu sekundy.

Ale psát o zlodějích a teroristech? Teď před vánoci? Koho by to bavilo? Lepší by byla pohádka pro děti.

3. scéna: Hodinář Pérko (Pohádka o hodinkách proti stárnutí)

KAŠPÁREK:

**Dobry večer, páni, dámy
dobry večer páni, paní,
jsem kašpárek všem vám známý,
mám pohádku k pousmání.**

**Když na budík padne stáří,
když mu začne skřípat hlas,
zanesem ho k hodináři,
ten umí opravit čas.**

**Hodinář je...budu stručný,
mistr pérek, plíšků, drátků,
je to mistr velezručný,
o něm vám povím pohádku.**

Byl jednou jeden hodinář. Všichni si ho chválili. Uměl opravit všechny hodiny. Budíky, pendlovky, kukačky, digitálky, cibule, prostě všechno, co ukazovalo čas. Jmenoval Pérko. Byl pořád veselý a tak vůbec nestárl. Při práci si pořád zpíval.....

**Na zámku však sedí pán,
ve chmurách je zahrabán,
vede pořád jenom řeči,
nikdo se mu nezavděčí.
Celé dny se jenom mračí
a válí se na pavlači.
Zlost má až to kolem mrazí,
a tak stárne, rychle schází.**

PÁN: Hej, drábe, přines mi zrcadlo.

DRÁB: přinese zrcadlo a podá pánovi

PÁN: Jeden dva, tři, čtyři, už čtyři, už mám čtyři vrásky. To je hrůza. Jak já k tomu přijdu, abych stárnul. Zlatý zámek mám, zlatý křeslo mám, v truhlici hromadu zlat'áků.....Já přeci nemůžu stárnout.

Uslyší zpěv, Pérko si prozpěvuje.

Hej drábe, přines mi dalekohled.

DRÁB: přinese dalekohled a podá pánovi

PÁN: Dívá se dalekohledem na druhou stranu jeviště.

No tohle. Ten tikálek je furt mladší a mladší. Pořád je to takovej kluk. A pořád si zpívá. Já do toho kopnu. Ale to by v tom byl čert, abych to z něho nevytáhl. On už mi ZAZPÍVÁ, proč je pořád takovej hošík.

Drábe, přiveď mi hned hodináře Pérka.

DRÁB: přivede Pérka

PÁN: Vítám tě příteli hodináři. Udeří na něj. Ted' mi hezky řekneš, proč nestárneš. A jestli mi to neřekneš, tak tě nechám natáhnout na skřípec....

PÉRKO: Ale, milostpane, tady na světě přeci stárne každéj a všecko...

PÁN: Nedělej tady chytráka. Ty prostě nestárneš, ty jsi pořád takovej kluk.

PÉRKO: Ale, já nevím, proč. Třeba sem opožděnej....

PÁN: Drábe, zmáčkni ho trochu, ať nám to řekne....

DRÁB: mu zalomí ruku dozadu

PÉRKO: Au, pust'te mě, já to fakt nevím....

PÁN: Ale já už sem na to přišel. Ty máš hodiny, kde si podle přání zastavuješ čas. Ještě nejsem takovej hlupák, abych na to nepřišel.. Takový hodiny uděláš i mně!

PÉRKO: Ale, hodiny, kde se zastavuje čas? Ale takový hodiny.....

PÁN: Do příštího úplňku ať jsou tady. Jestli ne, budeš mi je potom muset udělat v hladomorně.

PÉRKO odchází. Co si vo sobě myslí. Jak chce ten....zastavit čas. To je přeci blbost.

ŽEBRÁK vbelhá se na jeviště. Všecko má svůj čas. Na každýho jednou dojde. Uděláš mu takový hodiny?

PÉRKO: Dobrý den. Nechcete si dát se mnou krajíc chleba? Mám tady kousek. Ale jak víte, co mě trápí?

ŽEBRÁK: Vím, nevím, ale krajíc bych si dal...

PÉRKO: Nebudu se pokoušet o úplnou hovadinu.

ŽEBRÁK: Hodiny, které by tikaly, ale ručičky se jim neotáčely, přeci svedeš.

PÉRKO: No problem. Uvolním ručičky na hřídelce. Ale čas bude stejnej....

ŽEBRÁK: Stejnej, nestejnej, začni dělat ty hodiny. O víc se nestarej.

PÉRKO: No dobře... najde kapesní hodinky. Naleští a uvolní ručičky na hřídelce. A nese je na zámek.

PÁN: si hodinky zkouší, dává je k uchu...Ho, hó, hodiny tikají, ale ručičky trčí na místě. Přesně to sem chtěl. Dobrá práce chlapče.

Hodí mu pár zlatáků. Můžeš jít.

Kouká do zrcadla. Drábe, stárnu, nebo nestárnu?

DRÁB: Nestárnete pane, nestárnete.

PÁN: A nebylo by lepší mládnout než nestárnout?

DRÁB: Jistě, milostpane, jistě.

PÁN: Cha, cha, cha, to je nápad. Doved' mi sem Pérka, ale rychle. Dráb dovede Pérka.

Udělal si mi skvělé hodiny. Ale já chci hodiny, který by čas dovedly vrátit. Do příštího úplňku mi je doneseš.

PÉRKO: Takový hodiny, to je přeci blbost....

Dráb ho chytne za krkem. É, jo, něco zkusím.

Co si o sobě myslíš... Asi budu muset utýct. Takový hodiny neudělám.

ŽEBRÁK: Ale uděláš.

PÉRKO: Jé, to ste vy. Dáte si se mnou. Mám tady dneska makovou buchtu. Fakt nevím, jak to mám udělat? Nevím.

ŽEBRÁK: Hodiny, kde by se ručičky točily na druhou stranu jistě svedeš.

PÉRKO: No problem, stačí přidat kolečko. Ale tím se čas nevrátí....

ŽEBRÁK: Vráť, nevrátí, udělej ty hodiny a o víc se nestarej. Jenom řekni tomu nafoukanci, že nesmí hodiny natahovat. Nezapomeň na to.

PÉRKO: Jo, nesmí hodiny natahovat.... vezme jiné kapesní hodinky, do stroje vloží nové kolečko navíc, naleští je a nese na zámek.

Tady vám nesu ty hodiny. Jsou už natažený. ALE VY JE NENATAHUJTE!!!

PÁN: Dobrá, dobrá, dobrá.....To je dost!

PÉRKO: Za jeden den omládnete, že vám to bude stačit.

PÁN: No dobře, tak už běž. Tady máš odměnu a už běž.

Pérko odejde. Pán se začne mazlit s hodinami.

Vy moje hodinečky zlatý. S vámi budu mladý a krásný. Děvčata na mě budou viset jako trsy. Lidi mi budou závidět. To bude krása....

KAŠPÁREK: Hodina k hodině plyne, hrabě už má roky jiné.

PÁN: Drábe, dones mi zrcadlo.

Prohlíží se v zrcadle.

Ó, opravdu jsem mladší. Nejméně o deset let. Ale to je málo. Málo. Moc málo. Dalšíh deset

let by neuškodilo. To bych zase běhal jako srnka. ALE to bych musel hodiny NATÁHNOUT. He, kašlu na Pérka....

Dráb odejde.

Natáhne hodiny. Ozve se skřípot. ZATMÍ SE. NA JEVIŠTI STOJÍ MÍSTO PÁNA OTRHANÝ KLUK S HODINKAMI V RUCE.

Ted' se na sebe podívám do zrcadla. Drábe, dones mi zrcadlo.

DRÁB: přiběhne. Rozhlédne se. Cíví na kluka. Ty zloději zlodějská, chtěl si pánovi ukrást jeho hodiny.

Chytí ho.

Ty chuligáne. Já ti ukážu. Dává mu pohlavky.

PÁN: Co, co si to dovoluješ!?

DRÁB: A ještě má drzé řeči. Zmiz a už se tu neukazuj, ty zlodějíčku.

PÁN: No to je skandál.

Nemáte někdo zrcadlo? Au to to bolí.

Někdo z obecnstva mu dá zrcátka.

Hu, to je nadělení. Kdo mi ted' uvěří, že sem hrabě. Asi sem to přehnal.

Třepe s hodinkami. Blbý hodinky, TOČTE SE NAZPÁTEK, no tak.

Hodí je na zem.

Hnusný hodiny. Rozdupá je.

Co ted' budu dělat?

ŽEBRÁK: Můžeme spolu chodit po světě...milostpane. Bejt na zámku? Pch, není vo co stát. A klidně mi můžeš říkat táto.

PÁN: Co mi tykáš, žebráku....

PÉRKO: Ale milostpane, vždyť ste malej ušmudlanej klučina. Kdo by vám vykal?

PÁN: Za to můžeš ty, Pérko. Co si to se mnou udělal....

PÉRKO: Za to si můžeš hlavně sám. Ale co, buď rád, že si kluk. Vždyť je to skvělý. Dospěláci mají hromadu starostí. JESTLI CHCEŠ, MŮŽEŠ SE U MĚ UČIT ZA HODINÁŘE.

Písnička: Tak jak plyne řeka proud (Bill Haley & His Comets – Rock Around The Clock)

4. scéna: Hodinářství - revoluce vašeho času (vývěsní štít)

Za hodinářem Pérkem chodí různí lidé a mají všelijaké požadavky ohledně času. SPISOVATEL z dálky pozoruje, sbírá materiál na román.

HODINÁŘ: Chodí sem všelijací lidé. Někdo si přeje hodinky ZPOMALIT, jiný zase ZRYCHLIT. Někdo potřebuje čas nějak PŘEKLENOUT. Někdo si přeje čas dokonce ZASTAVIT – třeba zamilovaní.

HODINÁŘ: Tak co to bude chlapče?

ŽÁK: Máte hodinky, co by dopoledne šly rychle, a když skončí škola, pomalu?

SLEČNA: Moje máma chodí všude pozdě. Ale kdybyste měl hodinky, co se tak o 10 minut předbíhají....koupila bych jí je k vánocům.

DŮLEŽITÁ OSOBA: Prosím, hodinky, které se opožd'ují o čtvrt hodiny. S CERTIFIKÁTEM PŘESNOSTI, buďte tak laskav.

HODINÁŘ: Čím můžu posloužit vám, pane?

ZAMĚSTNAVATEL: Poslouchejte, já bych potřeboval pro svoje zaměstnance takový hodinky, které by každých 5 minut produkovaly elektrošok.

HODINÁŘ: Cože? Elektrošok? No to já nevím...

ZAMĚSTNAVATEL: Jo, elektrošok. A na noc, aby se to dalo vypnout. 5 kusů, za týden si přijdu.

BABIČKA: (*dívá se na hodiny na věži kostela*) U nás na vesnici byly jediné hodiny KOSTELNÍ. A ŠLY VŽDYCKY SPRÁVNĚ.

5. scéna: Tajemná postava

Černý klobouk a brýle, dlouhé vlasy (třeba někdo z mládeže), pohrává si s kapesními hodinkami. Na světě existuje jedna veliká záhada. Každý z nás se s ní setkává.

Ta záhada se jmenuje ČAS. Tik-tak-tik-tak.

A čas, to nejsou jenom minuty a hodiny nebo kalendáře.

Mezi lidma se „moudře“ říkává, že čas jsou peníze. Ale bez peněz můžeš ještě dělat spoustu věcí, ale bez času??? Bez času NIC!

ČAS - ČAS TO JE HLAVNĚ ŽIVOT! A TEN SÍDLÍ (tady) V SRDCI. Tik-ťak -buch-buch.

Největší dárek, který můžeš někomu dát, je svůj čas.

Protože když někomu daruješ kousek svého času, daruješ mu kousek života, který už nevrátíš...

Písnička: Advent – Oboroh 1998

6. Metař

(čas zotročující, nepřítel čas)

(v Silůvkách – skutečná vedoucí čtyř obecních zaměstnanců Renata)

RENATA: Dobrý den, děti. Tady mám koště. Zametám ulice. Krok – nádech – ššš. Krok – nádech – ššš. Miluju zametání. Krok – nádech – ššš. Vlastně víc než zametání miluju čisté ulice. Nejraději zametám za svítání. Když vesnice ještě spí. Až půjdou lidi ráno do práce – někteří ještě chodí po ulicích – aby bylo hezky čisto. Krok – nádech – ššš. Krok – nádech – ššš.

Zametám ráda. Ale někdy se stane, že máš před sebou ulici – která jakoby neměla konec.

A to si pak říkáte: No tak tohle nemůžu zvládnout! A začnete spěchat! Krok – nádech – ššš.

Krok – nádech – ššš. A spěcháte čím dál víc. Krok – nádech – ššš. Krok – nádech – ššš. Až jste celí schvácení, že sotva popadáte dech. Ale vždycky když zvednete hlavu, tak vidíte, že tu ulici máte POŘÁD CELOU PŘED SEBOU.

Tak takhle si počínat nesmíte! NIKDY!

Sdělím vám VELKOU MYŠLENKU: NIKDY si nepředstavujte tu ulici celou! Ale vždycky jenom ten příští krok příští nadechnutí – příští pohyb koštětem. Krok – nádech – ššš. Krok – nádech – ššš.

No a najednou uvidíte, jak jste krok za krokem přešli celou ulici, ani nevíte jak. A hlavně nejste vůbec zadýchání. Krok – nádech – ššš. Krok – nádech – ššš.

Písnička: Pomoz mi můj Pane EZ 384, 1.3.4

7. Rybáři na břehu řeky

Sedí dál. Koukají do vody. Listonoš vstane. Nahodí znovu udici.

Doběhne Markéta. Vydýchává. Stopky.

LISTONOŠ: To by mě zajímalo, před čím utíká?

MARKÉTA: Jo, rybáři, ti čas neřeší.

VOJTA: Mám jedinej problém s časem: že tak utíká. Minulej měsíc jsem byl na tom kurzu timemanagementu. Ani jsem si nemyslel, že jsem na tom tak zle. Kolik času mi uteče. Už je to lepší: mám zápisník a plánovač.

Markéta znovu proběhne.

PETR TH: Slečnóó, počkejte, posad'te se, kam ten spěch?

Markéta se zastaví, vydýchává se, kapesníkem si utírá čelo, nos, oči...

MARTIN: On vás nechal, že?

MARKÉTA: Nechal.

BOHOUŠ: A nedá se na něj zapomenout, že?

Markéta smrká.

BOHOUŠ: Už je líp?

Markéta kývá.

BOHOUŠ: Musíte na něho zapomenout.

MARKÉTA: Na koho?

BOHOUŠ: No, nevím. Někdo tady říkal, že se to tak říkává.

VOJTA: Týý jóó. Ona už zapomněla!

LISTONOŠ: Víte, že rybička v akváriu si pamatuje tři vteřiny? (všichni se podívají na Markétu)

MARTIN TH: Náš čas potřebuje mít nějaký ÚBĚŽNÍK – NĚJAKÝ VZTAŽNÝ BOD, aby bylo kam jít, proč se namáhat, na co se těšit.

PETR TH: Tuhle jsem četl o TERAPII ZAPOMNĚNÍM. No fakt. Někjaký terapeut má v ordinaci takové veliké nástěnné hodiny a nutí své pacienty vrátit ručičku hodin, projet časem zpět a smazat, co bylo špatně. ...Žít, jako kdyby to, co bylo, už není. Jakoby to nebylo.

DUŠAN: je z toho upřímně pobouřen: Potom má mít něco váhu a smysl. Všichni chtějí mít silné PROŽITKY ...a přitom, aby to nemělo DŮSLEDKY. Kdy má to, co se děje, váhu? Když se to pamatuje...Když to třeba i bolí...Když to třeba i něco stojí...

Písnička: (zahvízdání) To všechno vodnes čas (jen refrén 2x)

8. O království, kde se rozutíkal čas

(paměť svazuje okamžiky v „čas“ a „příběh“)

Na stolku leží kniha: Zakletý náhrdelník. Přetržená šňůrka.

ŠAŠEK bere knížku a s napětím čte: V jednom království žila byla krásná princezna. Ale zlý černokněžník ji zaklel hroznou kletbou - kletbou zapomnění...Princezna si nic nepamatovala. Nic, co se stalo a nikoho, koho potkala. Všechno pro ni bylo stále NOVÉ. Ale šťastná nebyla. Smutně se toulala v zámecké zahradě mezi stromy. Ještě, že má svého koně, který ji vždycky doveze domů, jinak by se ztratila v lesích.

Přichází princezna.

PRINC: (princ, dojde ji) **Smím vás doprovodit?** Jdou vedle sebe, povídají si....

PRINCEZNA: se několikrát cestou zeptá: **A vy jste kdo?**

Přijdou na hrad. Vejdou do síně. Na stole je dort, skleničky, přípitek.

PRINCEZNA: překvapený pohled: **Narozeniny?! Super! A kdo slaví?**

ŠAŠEK (smutně): **Ale to jsou vaše narozeniny, princezno.**

PRINCEZNA: **Já asi zapoměla...**

Smutná tvář šaška, rozpaky, Tančí. Při otočce zapomene princezna na tanečníka. Rozpačitě se rozhlíží, jde se přepudrovat.

Šašek smutně stojí opodál.

PRINC jde za ním a ptá se: **princezna jezakletá???**

ŠAŠEK: **zakletá...** Jednou v noci se princezně ztratil její náhrdelník, který se předával na zámku z královny na princeznu. Zmocnil se ho čaroděj a začaroval ho těžkou kletbou.

PRINC: **Jak ji vysvobodit?**

ŠAŠEK: **Kdyby někdo našel všechny perly z princeznina kouzelného náhrdelníku a znovu je svázal do náhrdelníku, pak se princezně paměť navrátí.**

PRINC: **odhodlaně Kde jsou ty perly?**

ŠAŠEK: **když to nikdo neví...**

PRINC: **A jak zněla ta kletba?**

ŠAŠEK: **Perly jsou rozhozené hluboko** (mušle na dně moře), **vysoko** (orlí hnízdo na hoře), **v chladu** (sněhové pole – propálený sníh až na půdu), **i žáru** (dračí sluj), **kde cesty nevedou** (poušť) **i kde jsou všude** (labyrint), **ukradené u cizího** (u loupežníků).

PRINC **si to zopakuje hluboko - vysoko - v chladu - v žáru - kde cesty nevedou - i kde jsou všude - u loupežníků. a odejde je všechny posbírat.**

Písnička: *zahvízdání* To všechno vodnes čas (jen refrén 2x)

PRINC: *Se pyšně vrací se s náhrdelníkem. Vypukne oslava.*

PRINCEZNA: *přijde Co se slaví?*

PRINC jí nasadí náhrdelník.

PRINCEZNA *poznává ...ty jsi ten....potkala jsem tě dvakrát na schodech...Jak jsi to dokázal?*

PRINC *jí ho sundá z krku a chlubí se. Pchch...No problem...byla to hračka. Všechny perly jsem sesbíral – úplně sám!!! (dá si náhrdelník do kapsy, část mu visí ven z kapsy) – na hoře, z moře, z ledu, z ohně, z pouště, z labyrintu, od loupežníků. Černokněžník nenápadně zezadu vezme princovi z kapsy náhrdelník s perlami a zle se nahlas zachechtá.*

PRINCEZNA: **A jak jsi zneškodnil čaroděje???**

PRINC *se na ni překvapeně podívá, jako ona před tím, když se jí ztratila paměť. Tváří se, jako když neví, kde je a co tam dělá. Odchází. Princezna za ním utíká. Šašek jí naznačí, ať jí nadběhne. Končí jak to začalo. Jen obráceně.*

PRINCEZNA: **Princi, počkejte!**

PRINC: *se několikrát zeptá: A vy jste kdo???*

Písnička: *zahvízdání* To všechno vodnes čas (jen refrén 2x)

9. rybáři na břehu řeky

Reagují rozpačitě – pokašlávají

MARTIN TH: **Co se vám nezdá?**

MARKÉTA: **Ten nápad s náhrdelníkem se mi líbil. Perly na řetízku. Symbol pro cenné...a jak**

to drží pohromadě. To cenné se vám poztrácí. Ani nevíte jak. Jako když to rozfouká vítr.

DUŠAN: Paměť svazuje okamžiky v příběh.

LISTONOS: Perly posbíral dobře, ale zapomněl na toho černokněžníka. A já myslel, že pohádky musí končit dobře.

VOJTA: Ta pohádka skončila špatně?

PETR TH: Teď bude princezna zachraňovat prince. Ten se má!

MARTIN TH: Tak já to zkusím ještě s jinou pohádkou:

Bylo jednou jedno městečko a zvláštní na něm bylo, že se nikdo už dlouho nepodíval nahoru.

Protože:

1. Někdo měl příliš velký klobouk. (*projde se dítě v klobouku*)
2. Někdo byl stále zaneprázdněn. (*projde někdo další ve spěchu, dívá se na hodinky*)
3. Někdo neměl oči pro nic jiného, než sám pro sebe. (*dáma, co se prohlíží a líčí v zrcátku*)
4. Někdo zase (*čte noviny za chůze*)
5. Jiný (*táhne psa na vodítku a má oči jen pro něj*)
6. Nebylo proč dívat se nahoru, protože tam nebylo nic zas až tak zajímavého (*slunce, duha*)
7. Na nebe se podívali jen, když začínalo pršet, ale to pak stejně hned roztáhli deštníky.
8. V tom městečku měli taky špatnou dlažbu (*jde a klopýtne*)

Ať tak nebo tak, nahoru se už dlouho nikdo nepodíval.

A tak se stalo, že přehlédli zvláštní úkaz: (kometa a nápisem „Už brzy“)

Všiml si toho jen hodinář. On se taky vzhůru nikdy nedíval, nanejvýš když natahoval kostelní hodiny. A tentokrát, když natahoval hodiny, přelétl přes ně zvláštní stín. A tak se podíval nahoru.

Sedl si potom před hodinářství na lavičku a díval se za hvězdou a přemýšlel:

HODINÁŘ: Brzy? Co to znamená brzy? Pro hodináře je to trochu matoucí údaj. Brzy je za minutu nebo za hodinu?

MARTIN TH: A jak tak přemýšlel, na lavičce usnul. A děly se kolem divné věci.

Kolem lavičky prošli tři králové ...a u dveří nechali hodiny S KOMETOU

Písnička: Láskou noc se chvěla (88), zpěvník Haleluja Amen, Kalich 2008

DOMINIK: přijíždí na kanoi Ahoj!!!

VOJTA: Na tebe jsme tak čekali.

DOMINIK: Chlapi, co je s váma? Ukážu vám eskymáka. Už ho skoro umím!

RYBÁŘI: sborově Nééé.

LISTONOS: Nebudeme tě zase tahat z vody jako posledně.

HODINÁŘ: přijde na břeh řeky k rybářům. Tyhle HODINY jsem našel za dveřmi. Hodiny dávají signál: Je čas vstávat, je čas jít do práce, je čas jít domů, je čas jít spát.

Ale tyhle hodiny jsou jako zvonek u dveří. Vy někoho čekáte. Najednou zazvoní zvonek. A vám poskočí srdce radostí. Jako když na poušti ohlásí déšť nebo ponocnému ráno. Jako když se po bouřce ukáže duha.

BOHOUS: Rybáři, ti o čekání něco ví. O NADĚJI ČEKÁNÍ.

MARTIN TH: Říká se tomu: TĚŠIT SE, NE?!

DUŠAN: Je fajn, když se můžeš těšit. Těšit, že něco přijde. Těšit, že máš kam jít. Když zmizí vztažné body, najednou je prázdnota. Čas musí mít úběžník. Bod na horizontu. Když zmizí je problém.

VOJTA: hází žabky v podobě létajících talířů s hvězdou (*papírové*)

BOHOUS: Rybáři čas neřeší. Umí čekat na pravou chvíli.

DUŠAN: A hvězda signalizuje místo setkání s Bohem.

Betlém je jako křížovatka.

Písnička: Čas zaslíbený S 137

Hra pro 34 herců (13 větších rolí, 6 středních, 15 drobných rolí)

7 rybářů

stříbrná ryba

listonoš

běžkyně

Kašpárek

princezna

princezna

žebrák

hodinář

dráb

pán

tajemná postava

metař

tři králové

babička

černokněžník

drobné role